

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Na pogorzalców *Kołomyi* wpłynęło do urzędów powiatowych: w *Zborowie* 35 złr. 19 c.; w *Manasterzyskach* 8 złr. 7 c.; w *Tuchowie* 40 złr., a w *Husiatynie* 50 złr. 70 c. w. a.

Na pogorzalców *Horodenki* zebrały urzęda powiatowe: w *Husiatynie* 30 złr. 50 c.; w *Zborowie* 9 złr., a w *Manasterzyskach* 20 złr. w. a.

Na pogorzalców *Bełza* zebrał urząd powiatowy w *Husiatynie* 20 złr. w. a., i wszystkie te pieniądze zostały już odesłane na miejsce przeznaczenia.

Na pogorzalców *Kołomyi* wpłynęły dalej następujące ofiary: pp. urzędnicy c. k. Namiestnictwa we *Lwowie* złożyli 80 złr. 77 c.; urzędnicy c. k. władzy obwodowej w *Krakowie* 12 złr. 50 c.; urzędnicy c. k. sądu obwodowego w *Rzeszowie* 21 złr.; a w drodze składki zebrały urzęda powiatowe: w *Załoścach* 150 złr.; w *Mikołajowie* 41 złr. 10 c.; w *Nowemsiolu* 102 złr.; w *Kozowej* 62 złr. 8½ c.; w *Pilsnie* 20 złr. 52 c.; w *Gorlicach* 4 złr. 50 c.; w *Lisku* 51 złr. 1 c.; w *Katuszu* 110 złr.; w *Struju* 126 złr. 52 c.; a w *Bohorodczanach* 13 złr. 50 c. w. a.

Na pogorzalców *Horodenki* złożyli c. k. urzędnicy Namiestnictwa we *Lwowie* 76 złr. 30 c.; urzędnicy c. k. władzy obwodowej w *Krakowie* 10 złr. 10 c.; zaś urzęda powiatowe zebrały: w *Struju* 45 złr. 25 c., w *Kozowej* 26 złr. 27 c., a w *Załoścach* 80 złr. w. a.

Na pogorzalców *Bełza* wpłynęło do urzędów powiatowych: w *Załoścach* 20 złr., a w *Podhajcach* 7 złr. 80 c. w. a. — Wszystkie te składki zostały już odesłane na miejsce przeznaczenia.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z 15go maja b. r. raczył najmiłościwiej mianować zwyczajnym profesorem mineralogii w uniwersytecie lwowskim Dr. Ferdynanda *Zickel* nadzwyczajnego profesora tego przedmiotu w tymże zakładzie.

Część nieurzędowa.

Lwów, 6. czerwea.

Jak się dowiaduje *Bothschafter* odeszła odpowiedź Austrii w sprawie zwołania stanów szlezwicko-holsztyńskich dnia 2. b. m. do Berlina. Austria przedstawia w niej jeszcze raz usilnie niestosowność pruskiego projektu, przemawia za zwołaniem zgromadzenia krajowego z r. 1848, i w razie, jeźliby te przedstawienia niewywarły żadnego wpływu na Prusy, zgadza się na zwołanie stanów z r. 1854 a względnie rozpisanie wyborów uzupełniających. Wszelako odrzuca Austria wszelką odpowiedzialność za skutki, jakie mogłyby wynikać ze zwołania stanów z r. 1854, gdyż niestety nie jest bezzasadną obawa, że szlezwiccy reprezentanci stanów którzy w części wybrani zostali a w części będą jeszcze wybrani podług oczyszczonej na duński sposób ustawy wyborczej, należą w większej części do stronnictwa duńskiego.

Ostatnie państwa, które dotąd ociągały się jeszcze z uznaniem bandery szlezwicko-holsztyńskiej mianowicie *Szwecya* i *Portugalia*, wyrzekły już teraz to oznanie. Godna uwagi przytem, że rząd szwedzki przyznaje banderze szlezwicko-holsztyńskiej prawa państw najwięcej uwzględnionych, gdy przeciwnie Portugalia idzie za przykładem mocarstw zachodnich i wyrzeka uznanie pod warunkiem, ażeby prawa związku i Księcia zostały zabezpieczone.

Komu znane są dzieje Włoch od 1848 roku, ten wystawia sobie może rozczarowanie tłumy, któremu teraz powiadają, iż Rzym nigdy a nigdy nie może być stolicą Włoch, które się z rewolucyą wyrodziły, a przynajmniej nie może być stolicą w znaczeniu, jak go stronnictwo ruchu i jego organa pojmowały. Zaden z mężów stanu Italii, pomimo wszelkich ulopii ambicyi, nie miał podobnego przekonania, nawet *Cavour*, od którego wyszło hasło „kościół wolny w państwie wolnym“ go nie miał. Jezeli zaś wywołał znane wotum parlamentu, ogłaszające Rzym stolicą Włoch, była to tylko nielojalna dwuznaczność i *Cavour* wyszło jedynie o chwilową popularność, że kraj cały przez tak długi czas w podobnym mniemaniu utrzymywano. Któż bowiem zaprzeczy, że wieczne miasto przez dzieje swoje, znaczenie religijne i monumentalną wielkość swoją, jest istotnie idealną stolicą Włoch, rzeczywiście zaś jest stolicą całego świata chrześcijańskiego. W tej zaś różnicy prawdziwa jest dwuznaczność, która groźna stać się może dla obecnych władców włoskiej krainy. W obec różnorodnej gadaniny różnych stronnictw włoskich o negocyacyach *Vegezzego*, ten jeden moment na teraz na uwagę zasługuje.

Belgijskie dzienniki zamieściły raport urzędowy, przez szefa gabinetu Cesarza meksykańskiego, p. *Eloin* przesłany, według którego oddział gwardyi belgijsko-meksykańskiej, napadnięty w dn. 11. kwietnia przez siły przeważnie korpusu gerilów, w części zrabany w większej zaś części do niewoli wzięty został. Minister wojny podał raport ten do wiadomości armii, osobnym rozkazem dziennym. Z powodu tego rozkazu dziennego, p. *Coomans* interpelował w izbie deputowanych ministra, który pod wyraźnem zastrzeżeniem, iż w Meksyku nie masz legii belgijskiej, oświadczył, iż w rozkazie dziennym odwołał się jedynie do uczucia żołnierzy belgijskich dla dawniejszych kolegów, co w zaszczytnej walce poległ. Minister nie mógł podać dokładnej liczby poległych, rannych i do niewoli zabranych, gdyż bliższe dopiesienia reprezentanta Belgii w Meksyku w przyszłym dopiero tygodniu są oczekiwane; wyraził jednak nadzieję, iż większa część jeńców już jest zamieniona lub wkrótce zamieniona będzie. Na dalsze zapytanie p. *d'Hane de Sternhuyze* względem postawy Belgii do Stanów zjednoczonych, na przypadek gdyby stany te wojnę Meksykowi wypowiedziały, tudzież względem niebezpieczeństw, jakie grozić mogą marynarce belgijskiej w skutek wydania przez *Juareza* listów korsarskich, odpowiedział p. *Roger*, iż nie masz najmniejszego widoku do wojny między Stanami zjednoczonymi a Cesarstwem meksykańskiem, nie jest zaś patriotycznie dostarczać z góry nowym rozbojnikom morskimi powodów usprawiedliwiających możliwe napady na statki handlowe belgijskie.

Z Persyi nadchodzą pomyślne wiadomości. Nowy wielki wezyr *Sepach-Salar* rozwija czynność nieznana dotąd w Persyi. W radzie ministerjalnej obradują nad programem licznych nowych reform. Tak jak w Turcyi, chce fiskus i w Persyi zabrać się do duchowieństwa; tamtejsze meczety są bardzo bogato uposażone. W prowincyi *Taurydzie* pobiera 3000 Mollaków 2 miliony franków dochodu. — *Täbr y d a* z 220.000 mieszkańców nabiera jako miasto handlowe z każdym rokiem większego znaczenia. Przywóz towarów europejskich wynosi rocznie do 60 milionów fr. i wzmaga się ciągle. Z *Tyflidy* donoszą, że Rosya wyprawia ekspedycyę przeciw *Ali Chanowi*, naczelnikowi gór *Maku*. Te góry leżą na północno-wschodniej stronie jeziora *Wau* między turecką, perską i rosyjską granicą i są ważne we względzie strategicznym, tak że Rosya będąc w ich posiadaniu zajmowałaby stanowisko niebezpieczne dla sąsiadów. Naczelnik *Ali Chan*, który kilkakrotnie już przedsiębrał wyprawy łupieżkie do Armenii rosyjskiej, zawisł imieniem od Persyi, we względzie geograficznym zostaje pod panowaniem tureckim, ale w istocie jest zupełnie niezawisły i nieplaci żadnego haraczu. Rosya będzie korzystać z tej faktycznej niezawisłości, by zdobyć tę krainę, gdyż przeto nienaruszy żadnych praw obcych.

Według doniesienia z *Rio Janeiro*, w Brazylii zanosi się na zmianę ministerstwa. Brazylia, Urugway i rzeczpospolita Argentyńska zawarły traktat przymierza. *Lopez* przytrzymał parowiec rzeczypospolitej Argentyńskiej. 7000 *Paraguitów* obsadziło *Corrientens* bez oporu.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 5. czerwea. (Ułaskawienia co do pobytu cudzoziemców w Rosyi.) Podług oznajmienia ces. rosyjskiego konsulatu w *Brodach*, które otrzymał tamtejszy c. k. konsularnat policyjny złagodził rząd rosyjski w następujący sposób swój regulamin paszportowy względem cudzoziemców:

„Cudzoziemcy zaopatrzeni w paszport należyty i legalizowany przez nasze legacye i konsulaty, którzy przybywają morzem do miejsc pogranicznych naszego łądu, albo do naszych portów morskich, mogą przebywać tam, podobnie jak w innych miejscach Cesarstwa przez pół roku za swojemi paszportami narodowemi, i niepotrzebują upraszać o specjalny certyfikat, przepisany dla pobytu cudzoziemców w Cesarstwie. Za przybyciem swoim obowiązany jest tylko każdy cudzoziemiec przedłożyć swój paszport narodowy władzom lokalnym portu, ażeby te mogły na nim wyrazić: „ze rzezony cudzoziemiec jest upoważniony przebywać w Rosyi aż do dnia i miesiąca oznaczonego (wszelako nie dłużej jak pół roku), a jeźliby miał zamiar przebywać dłuższy czas w Rosyi, obowiązany jest zadać paszportu przepisanego na pobyt cudzoziemców w Cesarstwie.“ Cudzoziemcy, którzy przebywali w jakim miejscu pogranicznym, w porcie morskim lub w głębi Cesarstwa, ale nie dłużej jak pół roku, mogą odjechać napowrót drogą lądową lub morską bez względu na tę okoliczność, gdzie i w jaki sposób przybyli, zaopatrzeni w te same paszporta, za którymi przybyli, jeźli tylko miejscowe władze policyjne wyrażą na nich, że niezachodzi żadna przeszkoda co do odjazdu właściciela paszportu.“

Wiedeń, 4. czerwea. (Nowiny dworu.) Jego c. k. Apostolska Mość powrócił dnia wczorajszego z *Ischlu* do *Schönbrunnu*.

Wczoraj o godzinie w pół do dziewiątej wystąpił na plac ćwiczeń na Schmelz odchodzący ztąd pułk kirysierów Księcia Braunschweig i sformował się w 5 szwadronów. O godzinie 9. przybył Najjaś. Pan ze switą, do której przyłączyli się wszyscy wolni od służby oficerowie sztabowi i wyżsi. Najbliżej Jego ces. Mości znajdowali się Arcyksiążęta Reiner, Wilhelm i Leopold. Muzyka grała hymn ludu. Wojsko deflowało zamkniętymi kolumnami i szwadronami. Najjaś. Pan wyraził oficerom pułku swoje zadowolenie i powrócił do burgo.

(*Wiadomości bieżące.*) Minister hr. Mensdorff przeniósł się wczoraj na lato do swojej willi Weidlingau. Minister wojny Frank udaje się do Szwajcaryi po zamknięciu posiedzeń rady państwa; jego małżonka wyjeżdża do Insbrucku. Książę Kallimachi były poseł turecki wyjeżdża do wód w Biarritz.

Wysłani przez rząd dla obserwowania panującej w Petersburgu epidemii lekarze Dr. Berthleff i Dr. Junkowski przybyli tu przedwczoraj w powrocie, by zdać sprawę ministerstwu stanu po części ustnie a po części pisemnie. Także wysłani w tym samym celu do Petersburga przez rząd wołoski lekarze Felix i Markovic przejeżdżali tędy do domu.

(*Reskrypt Jego Excel. ministra spraw zagranicznych do prezydium izby deputowanych.*)

(Ciąg dalszy)

Zniżenie terażniejszej rangi konsulatów jest podług zdania komisji tylko w niektórych wypadkach możliwe. Co się tyczy płac urzędników konsularnych, sądzi komisja (równie jak i izby handlowe), że są one dość skąpo wymierzone, by dało się jeszcze oszczędzić z nich cokolwiek bez znacznego ograniczenia służby, i że przeciwnie byłoby potrzebnem polepszenie terażniejszych płac tych urzędników.

Zmiana siedzib konsulatów nie mogłaby podług sprawozdania komisji teraz jeszcze nastąpić, ponieważ organizacja konsulatów austriackich datuje się dopiero od ostatnich dwudziestu lat, a od tego czasu niebardzo się zmienił kierunek obrotu. Mam tu jeszcze dodać, że tylko niektóre podrzędne urzędy konsularne mają być przeniesione na inne stacye.

W interesie handlu i żeglugi proponuje komisja utworzenie nowych urzędów konsularnych, które należałyby do kategorii rzeczywistych urzędów państwa.

Konsulaty austriackie są po największej części urzędami honorowemi. Francya ma 122, Anglia 164, Północna Ameryka 138 rzeczywistych konsulatów, Austria zaś posiada tylko 39 rzeczywistych konsulatów. Honorowe konsulaty nazywa komisja słusznie tylko środkami z potrzeby, wszelako przyznaje ona, że tam, gdzie idzie dopiero o początki obrotu, niepodobna ze względu na koszt wywrzeć się tych środków.

Całkiem słusznie podnosi komisja, że przy wyborze osób na urzędy honorowe potrzeba zwracać szczególną uwagę na narodowość kandydatów.

Komisja przechodzi w swoim sprawozdaniu wszystkie kraje dla wykazania, gdzie ustanowienie nowych konsulatów uważałaby za potrzebne. Co do Anglii sądzi komisja, że oprócz utworzonych niedawno rzeczywistych konsulatów w Cardiff, Corku i Liverpoolu przezco zaradzono naglącej potrzebie, pragnąłby stan marynarski tylko jeszcze utworzenia płatnego organu konsularnego na pewnym punkcie wschodniego wybrzeża Anglii. (Dok. n.)

Peszt, 1. czerwca. (*Przygotowania na przyjęcie Najjaś. Pana.*) Do *N. Fr. Pr.* piszą z Pesztu: „Wczoraj, gdy organa rządowe zapowiedziały już urzędownie odwiedzin Jego Mości Cesarza, rozpoczęły zaraz wydziały festynowe swoją czynność, i ze wszystkiego, co słycać ze źródeł urzędowych, można wnosić, że przyjęcie będzie bardzo wspaniałe. Ponieważ na wyraźny rozkaz Najjaś. Pana ma być zaniechana wszelka urzędowa uroczystość przyjęcia, przeto objęło obywatelstwo miejskie zarząd wszystkich festynów, by objawić tym sposobem cześć swoją dla Monarchy. Oprócz świetnego przystrojenia miasta przygotowują wspaniały bal mieszczanski, który odbędzie się w bogato przyozdobionych salach redefutowych pod opieką towarzystwa gospodarskiego. Towarzystwo strzeleckie, które ma zaszczyt liczyć Najjaś. Pana do rzędu rzeczywistych członków swoich, urządza wolne strzelanie o nagrodę, świetną iluminację i bal. Dziś przed południem zbiera się wielki wydział festynowy, który ułoży program wszystkich festynów. Do deputacji mieszczanski, która ma zaprosić Najjaś. Pana do odwiedzenia miasta, zostali wybrani: Naczelny burmistrz Krassonyi, sędzia miejski Tölgyesch, radca sądowy Madedl, i pp. Emmerling, Giessriegel, Dr. Burghardt i Perger; Duchowieństwo reprezentują infulat Sujanssky i pleban miejski Schwendtner.“

Pesti Naplo donosi, że węgierski sejm krajowy zwołany będzie z początkiem listopada na zasadzie ustawy wyborczej, podług której obierano członków 61go sejmku.

Hiszpania.

Madryt, 28. maja. (*Różne wiadomości.*) Osoby, które do brze poinformowane być mogą, zapewniają, że wkrótce nastąpi zjazd Królowej Izabeli z Królem Don Luisem portugalskim, i to w Kadyxie. W kółkach politycznych i dyplomatycznych bardzo są ciekawości czyli się sprawdzi ta pogłoska, która coraz wybitniej słyseć

się daje. Pogłoska ta ma być w związku z dymisyą ministeryum Narvaeza, o czem także już mówią. Pewnem tylko jest, że marszałek Narvaez od dawna już podał się do dymisyi, lecz daremnie, Królowa bowiem dymisyi jego nie przyjęła. Narvaez pragnie szczerze powrócić do spokojnego prywatnego życia.

Francya.

Paryż, 30. maja. (*Różne wiadomości.*) Przybył tu pan Eloin, naczelnik gabinetowy Cesarza Maxymiliana z misją poufną do Cesarza Napoleona i do Króla belgijskiego. Król Leopold wstawić się ma u Cesarza i wyjednać wysłanie 25.000 wojska jako nowego sukursu do Meksyku. Na taką wiadomość kurs pożyczki mexykańskiej znacznie się na giełdzie obniżył.

Patrie donosi, że na posiedzeniu ciała prawodawczego z dnia 2. czerwca złożony będzie projekt względem wielkiej spółki algerjskiej, z którą konwencya już podpisana została. Spółka ta przeniesie siedzibę swoją i kapitały do Algeru i pożyczki rządowi 100 milionów franków na roboty publiczne. Rząd gwarantuje spółce sześć od sta rocznego procentu i odstępuje jej pod pewnymi warunkami kopalnie i minerały któreby otworzyła lub znalazła.

Dzienniki paryzkie zamieściły notę rządową z zaprzeczeniem, jakoby generał Bourbaki w 10.000 wojska do Meksyku udać się miał.

Telegram z Tulonu donosi, że Cesarz przybędzie do Tulonu w dniu 6. czerwca, nie zatrzyma się jednak wcale, lecz wprost do Paryża pojedzie.

Powstanie plemiona Bahor w Algierji skończyło się. Plemię to poddało się zupełnie.

Niemcy.

Berlin, 2. czerwca. (*Posiedzenie pruskiej izby deputowanych.*) Na wczorajszym posiedzeniu izby deputowanych powiedział p. Bismark: Żądania nasze mają jedynie na celu uzbrojenie Niemiec na morzu i pozyskanie rękami przeciwko powtórnemu szturmowi na Düppel. Są to żądania bardzo umiarkowane. Dopóki żaden pretendent nie zdoła wystąpić z lepszym tytułem posiadania, niż tytuł nasz, dopóty wątpić będę, ażeby nam ktokolwiek posiadanie nasze zaprzeczał. Księciem Lauenburga, Szlezwik i Holsztynu są Monarchowie Austrii i Prus. Monarchowie ci zamierzają zwołać stany Księstw. Nie będziemy im przepisywać praw, ani też praw od nich przyjmować nie będziemy. Jeżeli nie przyjdzie do porozumienia, w takim razie żadne postępowanie jednostronne nie zdoła wyprzeć nas z Księstw. Jeżeli panowie wątpicie o prawie naszym, zezwólcie pod warunkiem nabycia Kielu: powiedzcie: bez Kielu nie masz pieńdzy.

Pan Bismark krytykował następnie postępowanie większości w obec spraw najpożyteczniejszych, jako zagrażające interesom państwa. Postępowanie to powstało z zatargów budżetowych. Gdyby prawo wotowania budżetu wykonane być miało według rozumienia izby, w takim razie trzeba by zmienić §§. 62., 45. i 86. ustawy konstytucyjnej. Mowca ubolewa nad rolą izby deputowanych, która jest jeno bezwładną negacyą. Taką bronią nie wydrze się berto Królowi, nie nada się urządzeniom konstytucyjnym stałości, na której im zbywa.

Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych toczyła się dalej debata nad projektem względem marynarki. Prezes ministrów Bismark odpierał twierdzenie, jakoby z Danią toczyły się układy względem wydania północnego Szlezwiku. Oświadczenia Księcia Augustenburgskiego wstrzymują załatwienie kwestyi Księstw. Jeżeli Księstwa spełnią nasze warunki, będzie dla nas obojętnem, jaka konstytucyę sobie nadadzą. Przy głosowaniu wnioski rządowej odrzucono znaczną większością. Minister finansów Bodelschwingh przedstawia traktat handlowy związku celnego z Anglią; przekazano go połączonej komisji handlowej i finansowej.

Rosya.

(*Wiadomości ze Zmudzi.*) Do *Mosk. Wied.* piszą z Szawel co następuje: Polacy Szawelscy nie myślą uspokoić się. Rzecz nie-skończona, mówią o ostatnim powstaniu najwięcej umiarkowani; inni zaś rozprawiają o przywróceniu Polski zupełnie tak samo jak przed trzema laty, i rachują dalej na współdziałanie towarzystw tajnych zagranicznych. Godnem jest uwagi, że między wielu Polakami szawelskimi i tamecznymi Niemcami, których nie mało, ustaliły się od niejakiego czasu dobre stosunki; wielu obywateli Polaków przynosi się na mniej lub więcej długi czas do Rygi. W kraju wleczy się jeszcze wielu wleczegów należących do band, a jakkolwiek uciążliwą jest dla kraju ich obecność, jednakże panowie i księża nie przyznają się wcale, że słyseć o nich. To nie może być, mówią oni; jacyż powstańcy być mogą: w kraju tyle wojska! Użycie języka rosyjskiego w Szawlach czyniło nader małe postępy; wszystko nie wyłączając i większej części Rosyan mówi tu po polsku; są między naszymi spółziomkami tacy, którzy zamiast do cerkwi chodzić do kościoła z katolickimi książkami do nabożeństwa i liczą początek wielkiego postu do srody pierwszego tygodnia. Zresztą przewaga języka polskiego daje się dostrzegać tylko w samem mieście; do wsi żołnierze nasi zaniesli mowę rosyjską i silnie ją szczepia. W ogóle żołnierze okazują wielki i nader potężny wpływ na włościan-zmudzinów. Do 1863 roku ci ostatni stronili od Rosyan i nie pojmowali naszego języka. Teraz zupełnie przeciwnie

ukaz z 19go lutego przedstawił im władzę rosyjską jako dobroczynną, a zgodny charakter żołnierza rosyjskiego, skłania ich do kochania i człowieka rosyjskiego i jego mowy. Między licznymi dowodami zupełnie nowych stosunków dla nas zmudzinów, można powołać się na to, że ci gorliwi katolicy i niedawno jeszcze fanatycy katolicyzmu, dobrowolnie, a przytem bezpłatnie dostarczyli, w ciągu bieżącej zimy, rozmaitego rodzaju materyjał (jako to: cegłę, kamień, wapno, szaber, piasek, drzewo i t. p.), na budowę cerkwi prawosławnej, wznoszonej teraz w mieście Szawlach, dzięki głównemu naczelnikowi kraju.

(Sprzedaż dóbr na Podolu.) Gaz. Gub. Podolskiej donosi o kupnie dóbr w pomienionej gubernii, poczynawszy od czerwca r. z. dokonaniem z licytacji lub z wolnej ręki przez nabywców rosyjskich, którzy mieli udzielone sobie wsparcie od rządu, albo zanieśli o to podania. Z licytacji nabyli dobra położone w różnych powiatach gubernii podolskiej, w roku 1844: leib-medyk Karel, obywatel Lwow, pułkownik Aleksandrow, asesor kolegialny Nawrocki, książę Mansurow, generał Baumgarten, p. Komarnicki i hr. Lüders. W ogóle z licytacji i z wolnej ręki kupiono 20.970 desiatyn gruntów, zamieszkałych przez 1920 włościan, za 600.970 rub. 50 kop. W przecięciu cena jednej desiatyny na licytacji wynosiła 28 rub. kop. 26 $\frac{1}{2}$, a za desiatynę przy wolnej sprzedaży 39 r. 60 k. Różnica ta szacunku przy jednej i drugiej sprzedaży pochodzi z rządu, że najprzód gatunek gruntów w dobrach sprzedanych z licytacji był niższy od gatunku sprzedanych z wolnej ręki; powtóre, że przy kupnie dóbr z licytacji nabywca obowiązany jest wnieść od razu cały szacunek, a przy kupnie z wolnej ręki nabywca wchodzi w różne układy z właścicielem, który zgadzając się na wypłatę ratami, policza sobie niejaki procenta. Nareszcie bardzo naturalnie właściciele, którzy przewidywali, że nie utrzymają się przy swych dobrach, spieszyli rozprzedawać wszelkie ruchomości w nich znajdujące się, a przeto zmniejszyli ich wartość.

Kronika.

(Siódma lista datków złożonych w biurze prezydialnem magistratu lwowskiego na rzecz pogorzalców miasta Kołomyi jako też Horodenki i Bełza): Mianowicie złożył: 1. Duchowieństwo parafii ś. Mikołaja ob. łac. ze składki na Kołomyję, Bełz i Horodenkę po 21 zł. w. a., razem 63 zł. 2. Ks. Dobrzański, proboszcz z Korczy na Kołomyję i Horodenkę po 2 zł., na Bełz 1 zł., razem 5 zł. 3. Dr. Malinowski, adwokat krajowy na Horodenkę i Bełz po 1 zł., razem 2 zł.

(Doniesienia dziennikarskie.) Są dzienniki, które domagają się zawsze od korespondentów wiadomości osobliwych, chociażby zmyślonych, anekdot, doniesień o morderstwach i skandalach, a szczególnie o okropnych wypadkach politycznych, które nawet redakcyje tych dzienników honorują drożej o 1 do 2 cent. od wiersza. Po wypadkach politycznych w wielkiej są także cenie skandale z życia towarzyskiego. Korespondenci lwowscy szczególnie pod tym względem oddają usługi niektórym dziennikom. Czytając ich doniesienia możnaby sądzić, że w Galicyi ciągle istnieją sprzysiężenia, że kraj ten przepelniony jest tajemnymi składkami broni i amunicyi. Coś podobnego znowu doniosły ze Lwowa dzienniki zagraniczne, a „Dziennik Warszawski“ powtórzył, mianowicie, że policjia skonfiskowała u jednego z piekarzy lwowskich skład pistoletów dubeltowych, ukrytych w bochenkach chleba. Możemy zapewnić, że nie podobnego nie zdarzyło się we Lwowie.

(Pożary.) W Hucisku w obwodzie żółkiewskim zgorzał 23. kwietnia r. b. z niewiadomej przyczyny jeden dom włościański z wszystkimi budynkami gospodarskimi.

W nocy z 23. na 24. z. m. zgorzało w miasteczku powiatowem Kuli-kowie w obwodzie żółkiewskim cztery domy i jedna stodoła. Przyczyna pożaru nie jest znana, a szkoda wynosi 3000 zł. w. a.

W Koniuchowie w powiecie stryjskim spłonęła d. 17. z. m. karczma dworska. W niej spaliło się także 31 sztuk bydła i rozmaite ruchomości wartości 433 zł.

W Biłce w powiecie przemysłańskim zgorzały w nocy z 27. na 28. z. m. wszystkie budynki gospodarskie na plebanii z zapasami zboża, 7. sz. bydła i narzędziami gospodarskimi. Szkoda wynosi około 3000 zł. w. a. Ogień był jak się zdaje podłożony.

W Sławentynie w obw. Brzeżańskim spłonęły dwa domy dworskie w nocy z 21. na 22. b. m. i w jednym z nich spaliła się żona miejscowego kasyera pani Marszałkiewicz wraz z dziećciem; prócz tego ogień poparzył śmiertelnie dwoje dzieci, których jedno w krótko potem umarło i kilka innych osób, które jednak mają się już lepiej.

(Nieszczęsne wypadki.) W kościele OO. Reformatorów w Sądowej Wiszni przy bielaniu sklepienia w d. 29. z. m. oberwał się przypadkiem kawał rumowiska i zabił jednego z robotników.

Dnia 29. z. m. utopił się w Przemysłu 8letni chłopak Ignacy Jop kąpiąc się w Sanie.

Tegoż dnia w Jaśniskach w powiecie Janowskim wpadł przypadkiem do studni 3-letni chłopiec i utonął.

W Tuczempach w powiecie Jarosławskim utonął dnia 28go b. m. w rzece Sanie parobek H-rasym Wołoszyn przy plawieniu koni.

(Rzadki przytekł wynagrodzenia poczeiwości.) „Siecle“ donosi: W tych dniach, Teresa Trouillet, pokojowa, znalazła w Paryżu na ulicy pugilares, zawierający 100.000 fran. Odniosła go właścicielowi, który wynagradzając jej rzadką poczeiwość zaproponował jej aby z nim przystąpiła do podziału pieniędzy, przez oddanie mu swojej ręki. Jakoż w tydzień potem małżeństwo przyszło do skutku.

(Stan zarazy w Petersburgu.) „Inwalid“ podaje następujące wykazy stanu zarazy w Petersburgu w ostatnich dniach: Dnia 23. maja było chorych 4434, przybyło 346, wyzdrowiało 253, umarło 97, pozostało 4430; dn. 24. przybyło 351, wyzdrowiało 271, umarło 103, pozostało 4407; dn. 25. przybyło 354, wyzdrowiało 243, umarło 113, pozostało 4405.

Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie.

Stan wkładek był z dn. 30. kwietnia 1865 . . . 3,100,452 zlr. 79 kr.

Od 1. do 31. maja 1865:

zwrócono 883 stronom . . . 116.093 zlr. 65 kr.

włożyło 693 stron . . . 53.988 „ 21 „

Ubyło więc . . . 62.105 zlr. 44 kr.

Zatem dnia 31go maja 1865 był ogół wkładek . . . 3,038,347 zlr. 35 kr.

Z Dyrekcji galicyjskiej kasy oszczędności.

Stan austr. banku narodowego.

Dnia 31. maja.

S t a n c z y n n y.		zlr.	c.
Wybite złoto i sztaby	116,704.845	20.	5
Weksle na miasta zagraniczne	4,295.943	8	
Raty kolei południowej	10,000.000	—	
Eskontowane weksle i efekta			
w Wiedniu	64,669.499	52	c.
Na prowincyi	16,657.154	66	„ 81,326.654 18
Pożyczki za poręką w Wiedniu 35,301.900 zł. — c.			
W zakładach filialnych	7,258.600	—	„ 42,560.500 —
Przywilej banku	80,000.000	—	
Pozostały dług państwa za spłnienie banknotów waluty wiedeńskiej	18,273.581	7	
Dług państwa do spłnienia w srebrze	16,404.000	—	
Dług państwa pokryty dobrami skarbowymi	44,995.896	10	
Zaległe raty za sprzedane dobra skarbowe	4,256.922	54.	5
Efekta do sprzedania	4,517.621	87.	5
Pożyczka hipotekarna	61,245.798	71	
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 31go grudnia 1864	11,267.354	29	
Efekta funduszu pensyi	1,356.728	38	
Kolej Karola Ludwika	9,693.915	—	
Obligacye c. k. pożyczki podatkowej z r. 1864	765.600	—	
Gmachy i inwentarze	4,529.640	94	
Razem	512,195.001	37.	5

S t a n b i e r n y.

Fundusz banku	110,250.000	—
Fundusz rezerwowy	11,267.900	24
Obieg banknotów	339,112.742	—
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku	668.143	27.
Należytości z żirów	14.676	63
Niepodniesione dywidendy	111.079	60
Listy zastawne w obiegu	48,150.520	—
Niepodniesione procenta listów zastawnych	59.125	10.
Fundusz pensyi	1,356.728	38
Saldi bieżących rachunków	1,204.086	14.
Razem	512,195.001	37.

Ostatnia poczta.

Tryest, 2. czerwca. (Poczta zamorska.) Konstantynopol, 26. maja. Abd-el-Kader otrzymał order Osmanie pierwszej klasy z brylantami. Wyprawiono ekspedycyę do Taurus, ponieważ poddanie się przywódców było udane. Od granicy serbskiej do Konstantynopola ma być urządzona linia telegraficzna, przeznaczona wyłącznie dla służby indyjskiej. Z Tyflisu donoszą, że Rosya z Persyą i Turcyą przygotowuje ekspedycyę przeciw Alemu Khan, naczelnikowi górskich dystryktów Maku.

London, 3. czerwca. Księżna Walii powiła dziś zrana Księżcia. Tak dostojna matka jak i nowonarodzony Książę są stosunkowo zdrowi.

Ateny, 26. maja. Dziś rozpoczęły się wybory deputowanych. Izby będą otwarte dnia 28. maja s. s.; po otwarciu tychże Król udaje się do Korfu. Posłów zaproszono, aby mu towarzyszyli.

Nowy York, 25. maja. Prezydent Johnson ogłosił wszystkie porty, z wyjątkiem Texasu, od dnia 1. lipca r. b. otwartymi dla handlu. — Okręt z uzbrojonymi wychodźcami, przeznaczonymi do Meksyku, przytrzymały władze północnych Stanów w San Francisco. Okręt separatystów „Stonewall“ poddał się bezwarunkowo władzom Kuby. — Według wiadomości z Motamoros obsadzili Juaryści Kamargo, Chinę i Pedras. Negrette stoi w 4000 ludzi w pobliżu Matamoros. Obiega pogłoska o bitwie między Meją i Negrette.

Bombaj, 13. maja. Stu wojennych jeńców z Bhutau przybyło do Kalkuty. W Bhutanie nastąpiła pora deszczowa. Tamtejszy władzca ma wyruszyć w 1300 ludzi przeciw Dewangiri. Wojska angielskie wyruszą dopiero po ustaniu pory słotnej. Generał Tombs jest chory i powróci do Kalkuty. Serdar Azir Chan pobit wojsko Emira Kabulu pod Kuthem. Na dworze w Kabulu pauzuje wielka trwoga.

